

ind at græde, men da jeg endelig fandt Larsens og hørte dem tale dansk, da vilde det have gjort godt, om jeg rigtig kunde have grædt ud, men jeg beherskede mig selvfølgelig, dog kunde jeg ikke gøre for, at nogle Taarer alligevel piblede frem, og jeg maatte vente en Stund, førend jeg kunde tale. Det var nu ogsaa, fordi jeg var saa træt og sulten, ellers plejer jeg da ikke at være saa forknytt, gør jeg vel? De havde ikke Snedkeri mere, og Manden troede aldeles ikke, det kunde gaa. Havde jeg ikke haft Svendebrevet, er jeg sikker paa, de vilde have anset mig for gal. Dog vilde han tale min Sag hos et Par Kolleger, og jeg kunde høre derud næste Dags Aften, saa Du faar ikke Resultatet at vide, ellers kommer Brevet for sent af Sted. Da jeg endelig kom hjem var Kl. 6 og jeg syg af Sult. I en Fart ringede jeg og fik den omtalte Middag. Jeg kunde selvfølgelig ikke blive der mere end den ene Nat, Regningen skulde blive stor nok endda; da jeg havde spist, gik jeg ud for at finde en Familie, jeg kunde bo hos. Jeg var oppe mange Steder — een vilde have 40 Mark alene for Værelset, endelig fandt jeg et Sted hos en ældre Dame, jeg tror hun er Enke og har en voksen Datter. Jeg skal have Kost og Ophold for 50 Mark mdl., billigere faar jeg det vist ingen Steder. Det er en meget stor Stue jeg har, paa et Hjørne i en af Hovedgaderne, og saa hører der en Slags Balkon til. Naar jeg gaar der ud, kan jeg se ned ad 3 Gader. Saa er her overordentlig godt møbleret: en meget stor Seng, en dobbelt Servante med Marmorplade og Vandtøj lige saa stort som Hotellets. Dobbelt Klædeskab, Chatol, Sofa med Bord, 6 Stole, 2 Lænestole og et mindre Bord, 2 Spejle, alt Mahogni. Lino-leum over hele Gulvet, et Tæppe foran Sofaen, Lysekrone. Kl. var 12 Middag i Dag, da jeg flyttede fra Hotellet. Du kan vist ikke gætte hvad et Døgn's Ophold kostede: 13 Mark. Det havde været rart, om Adressen havde været til et billigere Sted. Det var meget morsomt at pakke ud og hænge mit Tøj ind i Skabet og saa videre; blot jeg nu havde Arbejde, kunde jeg have det meget godt. Jeg har lige spist til Middag, Maden var meget god til at begynde med.

Den 20de Juli 94

Ja, Du véd vel nu fra K., at jeg har faaet Arbejde, og jeg tror nok, det skal gaa. Jeg kan nok mærke, at jeg er blevet forvænt med Hensyn til Materiale. Her maa jeg gaa omkring paa Værkstedet og finde mig et Stykke Finer et eller andet Sted. Lige saa med Træ. Saa er mit Værktøj saa daarligt, at jeg næsten ikke kan arbejde med det, og ved at jeg saadan skal søge mig Stumper og Stykker op, maa jeg lime og sætte sammen i en Uendelighed. Dog er jeg